

Sygn. akt: I.C 848/23

UZASADNIENIE

postanowienia z dnia 27 marca 2024 roku (k. 192)

Powódka T. S. wystąpiła przeciwko Skarbowi Państwa – Sądowi Rejonowemu w Pułtusku i Skarbowi Państwa – Sądowi Okręgowemu w Łomży z pozwem o zapłatę domagając się zasądzenia od pozwanych na jej rzecz kwoty 75.000 zł tytułem odszkodowania.

Uzasadniając powyższe stanowisko powódka wskazała, że Sąd Rejonowy w Pułtusku, rozpoznając sprawy z jej powództwa przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w P. o sygn. akt: I.C 716/19 i I.C 825/19, podejmował czynności błędnie lub odmawiał ich podjęcia, a w konsekwencji przyjął, iż jej lokal jest zadłużony kredytem i do czasu jego spłaty czynsz i kredyt stanowią nierozzerwalne należności wobec pozwanej Spółdzielni, bez uznania dowodów przedstawionych przez powódkę oraz wbrew zasadom prawa.

Nadto powódka wskazała, iż w toku powyższego procesu pozbawiona była prawa do obrony i możliwości działania w obronie swoich praw, ponieważ Sąd Rejonowy w Pułtusku odmówił jej udzielenia pomocy prawnej, pozbawił ją praw do rzetelnego procesu oraz uchybił zasadzie równouprawnienia stron.

W ocenie powódki, na gruncie wskazanych spraw zachodzi również przesłanka nieważności postępowania.

Powódka podkreśliła, iż w obu wskazanych procesach zgłoszone przez nią roszczenie było zasadne, natomiast Sąd Rejonowy w Pułtusku nie rozpatrzył dowodów przez nią przedstawionych i ostatecznie orzekł na jej szkodę z pogwałceniem jej praw, gdyż dokonała ona na rzecz pozwanej Spółdzielni spłaty obciążającego ją kredytu jeszcze przed wystąpieniem zadłużenia tego kredytu i czynszu, tj. przed 2005 r., natomiast pozwana w dalszym ciągu, tj. od 2006 roku, naliczała wobec niej zadłużenie, odmawiając jednocześnie rozwiązania z nią umowy w terminie. W tej kwestii powódka wskazała, że poręczyciel nie jest zobowiązany do spłaty zobowiązań kredytowych Spółdzielni. Zobowiązany byłby dopiero, gdyby kredytobiorca nie wykonał zobowiązań kredytowych wobec kredytodawców, a taka sytuacja nie miała miejsca, gdyż Spółdzielnia spłaciła zaciągnięty kredyt.

Następnie Sąd Okręgowy w Łomży, w sprawie o sygn. akt: I.Cz 84/22, nie uznał dokonanej przez powódkę spłaty kredytu na rzecz pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w P. i ostatecznie także przyjął, że lokal powódki zadłużony jest kredytem. Natomiast do czasu jego spłaty jest on zobowiązaniem nierozzerwalnie połączonym z czynszem za lokal mieszkalny powódki obciążającym ją wobec pozwanej Spółdzielni.

Orzeczenia wydane przez Sąd w sprawie o sygn. akt: I.C 716/19 i I.C 825/19, w ocenie powódki, są sprzeczne z prawem, niezgodne z prawdą i stanem faktycznym oraz prawnym tychże spraw, a wydane zostały z naruszeniem prawa materialnego i procesowego. Powódka upatruje wyrządzenia jej przez Sąd Rejonowy w Pułtusku i Sąd Okręgowy w Łomży szkody poprzez zasądzenie od niej na rzecz Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w P. zaległości głównej, na którą składał się czynsz i kredyt, wraz z odsetkami oraz kosztów upomnień, kosztów postępowania sądowych i egzekucyjnych.

W konsekwencji powyższego, zdaniem powódki, w wymienionych wyżej sprawach winny być ponownie przeprowadzone postępowania dowodowe, gdyż dysponuje ona dowodami wykazującymi, iż dokonała na rzecz pozwanej spłaty i wykonała tym samym obciążające ją wobec pozwanej zobowiązanie.

Pismem procesowym z dnia 05 grudnia 2023 roku zaś, w odpowiedzi na wezwanie tut. Sądu, powódka sprecyzowała, iż domaga się zasądzenia na jej rzecz kwoty 75.000 zł solidarnie od pozwanych, tj. po 35.000 zł od każdego z nich (k. 95).

W odpowiedzi, pozwany Skarb Państwa - Sąd Okręgowy w Łomży wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powódki na jego rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, iż kwestionuje zgłoszone przez powódkę roszczenie, zarówno co do zasady, jak i co do wysokości. Jednocześnie pozwany zaprzeczył wszelkim twierdzeniom T. S., wskazując, iż Sąd Okręgowy w Łomży podejmował czynności procesowe jedynie w postępowaniu zażaleniowym o sygn. akt: I.Cz 84/22 i oddalił zażalenie T. S. na postanowienie Sądu Rejonowego w Pułtusku z dnia 18 marca 2021 roku, sygn. akt: I.C 825/19, na mocy którego odrzucono pozew T. S. przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w P., podzielać ocenę Sądu I instancji, iż w sprawie sygn. akt: I.C 825/19 zachodzi tożsamość stron procesu ze stronami w prawomocnie osądzonej sprawie Sądu Rejonowego w Pułtusku o sygn. akt:

I.C 716/19 oraz tożsamość przedmiotu, podstawy faktycznej i podstawy prawnej tychże spraw.

W ocenie Sądu Okręgowego w Łomży, Sąd Rejonowy w Pułtusku rozpoznając sprawę o sygn. akt: I.C 716/19, miała na uwadze okoliczności, iż T. S. wchodząc w poczet członków Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w P. skorzystała ze wsparcia kredytowego udzielonego tejże Spółdzielni przez (...) Bank (...) S.A. Oddział w P., a zatem musiała liczyć się z tym, że oprócz bieżących opłat eksploatacyjnych będzie obowiązana również do spłaty kredytu mieszkaniowego, którym obciążony jest lokal przy ul. (...). Dlatego też w kolejnej sprawie wywiezionej o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami, sygn. akt: I.C 825/19, pozew podlegał odrzuceniu.

Mając na uwadze powyższe, pozwany Skarb Państwa – Sąd Okręgowy w Łomży podniósł, iż procedując w sprawie o sygn. akt: I.Cz 84/22 nie dopuścił się naruszenia praw powódki, jako strony, a zatem powództwo T. S. w przedmiotowej sprawie jest bezzasadne i jako takie powinno być oddalone.

Pozwany Skarb Państwa – Sąd Rejonowy w Pułtusku, w odpowiedzi na pozew, również wniósł o oddalenie powództwa T. S., jako bezzasadnego.

Natomiast pełnomocnik pozwanego Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Pułtusku pismem procesowym z dnia 19 stycznia 2024 roku podtrzymał powyższe stanowisko pozwanego Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Pułtusku, wnosząc dodatkowo o odrzucenie pozwu T. S. w oparciu o art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c., a w przypadku nieuwzględnienia wniosku o odrzucenie pozwu, domagał się oddalenia powództwa w całości i zasądzenia od powódki na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych.

Argumentując swoje stanowisko pełnomocnik pozwanego Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Pułtusku podniósł, iż przed Sądem Rejonowym w Łomży

I Wydział Cywilny w sprawie sygn. akt: I.C 164/21 prowadzona była analogiczna sprawa o odszkodowanie zainicjowana przez powódkę. W toku tejże sprawy T. S. wskazała, że roszczenie o zapłatę odszkodowania opiera między innymi na fakcie „nieprawidłowości” do jakich miało dojść w sprawie o sygn. akt: I.C 716/19 i

I.C 825/19. W związku z tym, iż w sprawie o sygn. akt: I.C 164/21 w dniu 25 lutego 2022 roku zapadł wyrok oddalający powództwo, który został utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Łomży I Wydział Cywilny z dnia 23 czerwca 2022 roku, sygn. akt: I.Ca 144/22, w ocenie pełnomocnika Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Pułtusku należało podnieść zarzut res iudicata, względnie lis pendens.

Z ostrożności procesowej pełnomocnik pozwanego Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Pułtusku podniósł zarzut przedawnienia roszczenia oraz wskazał, iż powódka nie sprostала ciężarowi dowodowemu z art. 6 k.c. i nie wykazała przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego, ponieważ nie wykazała ona bezprawnego działania Sądu Rejonowego w Pułtusku oraz nie wskazała na czym te działanie czy też zaniechanie miałyby polegać. Jednocześnie pełnomocnik pozwanego podkreślił, iż na gruncie przedmiotowej sprawy nie znajduje zastosowania również art. 417² k.p.c..

Ponadto pełnomocnik pozwanej zaznaczył, że T. S. była/jest stroną licznych postępowań sądowych, przy czym w każdej sprawie dotychczas pouczana była o przysługujących jej środkach zaskarżenia, wszelkie jej pozwy i pisma były rozpatrywane, w wielu sprawach przyznano jej pełnomocnika z urzędu, o ile o takiego pełnomocnika występowała, zaś wydane wobec niej orzeczenia były poddawane kontroli instancyjnej, zaś Sąd procedował zgodnie z obowiązującą procedurą.

W ocenie pełnomocnika Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Pułtusku, w niniejszej sprawie występuje także oczywista bezzasadność, o której mowa w art. 191¹k.p.c..

Sąd ustalił, co następuje:

Przed Sądem Rejonowym w Łomży I Wydział Cywilny toczyła się sprawa pod sygn. akt: I.C 164/21 z powództwa T. S. przeciwko Skarbowi Państwa – Sądowi Okręgowemu w Ostrołęce i Skarbowi Państwa – Sądowi Rejonowemu w Pułtusku o zapłatę solidarnie kwoty 75.000 zł tytułem odszkodowania.

W tejże sprawie, w uzasadnieniu pozwu T. S. wskazała, iż Sąd Rejonowy w Pułtusku pozbawił ją praw wszelkich, w tym prawa do sądu, prawa dochodzenia i obrony w każdej sprawie, celowo doprowadzając po jej stronie do szkody majątkowej znacznej z obniżeniem renty i środków utrzymania, doprowadzając do eksmisji z opóźnieniem lokalu.

Natomiast pismem procesowym z dnia 07 maja 2020 roku powódka sprecyzowała, iż wniosła o zasądzenie od pozwanego Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Ostrołęce kwoty 35.000 zł i do Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Pułtusku kwoty 35.000 zł – tytułem odszkodowania za wyrządzenie szkody poprzez pozbawienie praw do dochodzenia przed sądami od 2005 roku do 2020 roku w sprawie Spółdzielni Mieszkaniowej z doprowadzeniem do eksmisji i szkody majątkowej zadłużenia w sprawie I.C 19/18, pozbawienia prawa do obrony i dochodzenia roszczenia wzajemnego oraz pozwem zwykłym.

W toku powyższego postępowania Sąd Rejonowy w Łomży ustalił między innymi, iż przed Sądem Rejonowym w Pułtusku toczyło się postępowanie w sprawie o sygn. akt: I.C 716/19, z powództwa T. S. przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w P. o zapłatę kwoty 75.000 zł tytułem naprawienia szkody z uwagi na celowe doprowadzenie do zadłużenia czynszowego od 2006 roku w wyniku pozbawienia prawa rozwiązania umowy i dokonania zwrotu środków wniesionych na wykonanie umów wzajemnych oraz o dokonanie korekty przydziału lokalu z prawa lokatorskiego na prawo własnościowe.

Prawomocnym wyrokiem z dnia 09 września 2020 roku Sąd Rejonowy w Pułtusku odrzucił pozew w zakresie żądania powódki dokonania korekty przydziału lokalu z lokatorskiego spółdzielczego prawa do lokalu na własnościowe spółdzielcze prawo do lokalu mieszkalnego oraz oddalił powództwo w zakresie żądania zapłaty.

Powódka wniosła zażalenie na postanowienie z dnia 09 września 2020 roku, które Sąd Okręgowy w Białymstoku postanowieniem z dnia 13 lipca 2021 roku oddalił. Powódka wniosła także apelację od wyroku z dnia 09 września 2020 roku, którą Sąd Okręgowy w Białymstoku wyrokiem z dnia 13 lipca 2021 roku oddalił, sygn. akt: II.Ca 411/21.

Powódka wniosła skargę kasacyjną od powyższego wyroku, którą Sąd Okręgowy w Białymstoku postanowieniem z dnia 19 sierpnia 2021 roku, sygn. akt: II.Ca 411/21, odrzucił.

Ostatecznie Sąd Rejonowy w Łomży I Wydział Cywilny na mocy wyroku z dnia 25 lutego 2022 roku, sygn. akt: I.C 164/21, powództwo oddalił (pkt I), zasądził do powódki T. S. na rzecz pozwanego Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Ostrołęce kwotę 3.617 zł tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego za czas od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty (pkt II) oraz zasądził od powódki T. S. na rzecz pozwanego Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Pułtusku kwotę 3.617 zł tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego za czas od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty (pkt III).

Z pisemnego uzasadnienia powyższego orzeczenia wynikało, że w niniejszej sprawie nie znajdowała zastosowania regulacja art. 417¹ § 2 k.c., gdyż czynności Sądu, z którymi powódka wiązała wyrządzenie jej szkody dotyczyły orzeczeń, bądź też innych czynności niż prawomocne orzeczenia w rozumieniu tego przepisu.

Natomiast rozważając możliwość zastosowania art. 417 § 1 k.c. Sąd Rejonowy w Łomży przyjął, iż powódka w żaden sposób nie określiła z jakiego tytułu winno być przyznane jej zadośćuczynienie, nie wskazała na szkodę majątkową, jak też niemajątkową. Zdaniem tamtejszego Sądu, w świetle okoliczności podnoszonych w powyższej sprawie przez T. S. nie można było dopatrzeć się działania sprawczego wywołującego szkodę. Powódka upatrywała takiego działania w wydawaniu orzeczeń z „naruszeniem praw wszelakich”, zaś poza własnymi twierdzeniami nie przedstawiła na tę okoliczność żadnego innego, obiektywnego, materiału dowodowego na poparcie swoich twierdzeń. Oceniając pisma procesowe powódki, tamtejszy Sąd doszedł do przekonania, iż wyrażała ona jedynie niezadowolenie z orzeczeń wobec niej wydanych, czy też ze sposobu prowadzenia postępowania przez Sąd Rejonowy w Pułtusku i Sąd Okręgowy w Ostrołęce.

Sąd Rejonowy w Łomży przeprowadził dowód z dokumentów znajdujących się w aktach licznych spraw sądowych toczących się z udziałem T. S. w latach 2006 – 2021 i na tej podstawie doszedł do wniosku, że w części tychże postępowań powódka składała wnioski o zwolnienie od kosztów sądowych i przyznanie pełnomocnika z urzędu, które były rozpoznawane i w znacznej mierze uwzględniane.

Nadto powódka miała możliwość przedstawienia swojego stanowiska i zgłoszenia wniosków dowodowych, które były przeprowadzone. Wszelkie pisma stron przeciwnych były jej doręczane i miała ona możliwość odniesienia się do nich.

Była także informowana o terminach rozpraw i pouczana o przysługujących jej środkach odwoławczych. Znaczna część analizowanych spraw podlegała również kontroli sądu drugiej instancji, przy czym w żadnej z kontrolowanych spraw sąd odwoławczy nie stwierdził bezprawności, czy chociażby niezasadności zapadłych orzeczeń.

Sądu Rejonowego w Łomży uznał, iż powódka nie wykazała też, by działania sędziów Sądu Rejonowego w Pułtusku i Sądu Okręgowego w Ostrołęce, jako funkcjonariuszy publicznych, wyrządziły jej szkodę przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu przez nich władzy publicznej. Zdaniem Sądu Rejonowego w Łomży nadto, powódka nie wykazała powstania po jej stronie jakiegokolwiek szkody, natomiast niekorzystne z jej subiektywnego punktu widzenia orzeczenia sądowe, na które się powołuje, nie mogą stanowić podstawy do ponownej ich oceny i ewentualnego przyjęcia za zdarzenia wywołujące szkodę.

W związku z powyższym, Sąd Rejonowy w Łomży oddalił powództwo w konsekwencji nieudowodnienia przez T. S. przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej Skarbu Państwa, określonych w art. 417 § 1 k.c., przy czym powództwo zostało oddalone częściowo na skutek jego przedawniania, tj. co do roszczenia powódki dotyczącego okresu sprzed 08 października 2017 roku, stosownie do art. 442¹ § 1 k.c. (dowód: kserokopia wyroku k. 217, kserokopia uzasadnienia k. 218-225v.).

W dalszej kolejności zaś, Sąd Okręgowy w Łomży I Wydział Cywilny, po rozpoznaniu apelacji T. S. od opisanego wyżej wyroku Sądu Rejonowego w Łomży z dnia 25 lutego 2022 roku, sygn. akt: I.C 164/21, wyrokiem z dnia 23 czerwca 2022 roku, sygn. akt: I.Ca 144/22, oddalił apelację (pkt I), zasądził do powódki T. S. na rzecz pozwanego Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Ostrołęce kwotę 2.700 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w instancji odwoławczej (pkt II) oraz zasądził od powódki T. S. na rzecz pozwanego Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Pułtusku kwotę 2.700 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w instancji odwoławczej (pkt III).

Uzasadniając powyższe stanowisko, Sąd Okręgowy w Łomży wskazał, iż podzielił i przyjął za własne ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Rejonowy w Łomży w sprawie o sygn. akt: I.C 164/21, jak również zaaprobował wnioski Sądu

I instancji poczynione na gruncie wskazanej sprawy oraz ich ocenę prawną. W ocenie Sądu Okręgowego w Łomży, zarzuty sformułowane przez T. S. w środku zaskarżenia wywiedzionym przez nią od wyroku Sądu Rejonowego w Łomży z dnia 25 lutego 2022 roku, sygn. akt: I.C 164/21, nie zasługiwały na uwzględnienie (dowód: kserokopia wyroku k. 226, kserokopia uzasadnienia k. 227-235v.).

Skarga kasacyjna wywiedziona od powyższego wyroku Sądu Okręgowego w Łomży z dnia 23 czerwca 2022 roku, sygn. akt: I.Ca 144/22, została zaś odrzucona, na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c., mocą postanowienia Sądu Okręgowego w Łomży

I Wydział Cywilny z dnia 26 sierpnia 2022 roku, sygn. akt: I.Ca 144/22, z uwagi na jej wniesienie osobiście przez powódkę, która nie jest jedną z osób wyszczególnionych w art. 87¹ § 2 k.p.c. (dowód: kserokopia postanowienia k. 236, kserokopia uzasadnienia k. 237).

Tym niemniej, Sąd Okręgowy w Łomży I Wydział Cywilny postanowieniem z dnia 28 października 2022 roku, sygn. akt: I.Cz 218/22 (I.Ca 144/22), na skutek zażalenia powódki, zmienił pkt 2 postanowienia Sądu Okręgowego w Łomży z dnia 16 września 2022 roku, sygn. akt: I.Ca 144/22, w ten sposób, że ustanowił dla powódki T. S. pełnomocnika z urzędu celem wniesienia (po stwierdzeniu ku temu podstaw) skargi kasacyjnej od wyroku Sądu Okręgowego w Łomży z dnia

23 czerwca 2022 roku, sygn. akt: I.Ca 144/22 (dowód: kserokopia postanowienia k. 239).

Natomiast zażalenie powódki na postanowienie zawarte w pkt II i III wyroku Sądu Okręgowego w Łomży z dnia 23 czerwca 2022 roku, sygn. akt: I.Ca 144/22, w przedmiocie kosztów postępowania zostało oddalone na mocy postanowienia Sądu Okręgowego w Łomży I Wydział Cywilny z dnia 31 stycznia 2023 roku, sygn. akt:

I.Cz 15/23 (dowód: kserokopia postanowienia k. 240).

Przed Sądem Rejonowym w Pułtusku I Wydział Cywilny zawisła również sprawa o sygn. akt: I.C 825/19 z powództwa T. S. przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w P. o zapłatę kwoty 75.000 zł tytułem naprawienia szkody powstałej w wyniku naliczania kwot zadłużenia kredytu bez uznania środków wniesionych za wykonanie zobowiązania.

W toku tego postępowania, postanowieniem z dnia 18 marca 2021 roku, sygn. akt: I.C 825/19, Sąd Rejonowy w Pułtusku odrzucił pozew T. S., zgodnie z art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c., przyjmując, że sprawa o to samo roszczenie, w tym samym przedmiocie, tocząca się pod sygn. akt: I.C 716/19, została już przez tamtejszy Sąd prawomocnie rozstrzygnięta (dowód: kserokopia postanowienia k. 207, kserokopia uzasadnienia k. 208-208v.).

Sędziowie Sądu Okręgowego w Ostrołęce zaś wystąpili do Sądu Apelacyjnego w Białymstoku I Wydział Cywilny z wnioskiem o wyłączenie ich od rozpoznania zażalenia T. S. wywiedzonego od powyższego orzeczenia.

W konsekwencji, Sąd Apelacyjny w Białymstoku na mocy postanowienia z dnia 23 marca 2022 roku, sygn. akt: I.ACo 66/22, wyłączył sędziów Sądu Okręgowego w Ostrołęce od rozpoznania sprawy I.Cz 291/21 i wyznaczył do rozpoznania powyższej sprawy Sąd Okręgowy w Łomży (dowód: kserokopia postanowienia k. 209).

Postanowieniem z dnia 05 maja 2022 roku, sygn. akt: I.Cz 84/22, Sąd Okręgowy w Łomży I Wydział Cywilny oddalił zażalenie powódki T. S. na postanowienie Sądu Rejonowego w Pułtusku z dnia 18 marca 2021 roku, sygn. akt: I.C 825/19, potwierdzając tym samym zasadność odrzucenia pozwu w tejże sprawie, z uwagi na objęcie nim roszczenia stanowiącego podstawę sprawy prawomocnie osądzonej, o sygn. akt: I.C 716/19 (dowód: kserokopia postanowienia k. 210, kserokopia uzasadnienia k. 211-212).

Sąd zważył, co następuje:

Sąd przychylił się do stanowiska pozwanego Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Pułtusku, że przedmiotowy pozew podlega odrzuceniu.

Zgodnie z art. 199 § 1 pkt 2) k.p.c., Sąd odrzuci pozew, jeżeli o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami sprawa jest w toku lub została już prawomocnie osądzona. Natomiast treść art. 366 k.p.c. wskazuje, iż wyrok prawomocny ma powagę rzeczy osądzonej tylko co do tego, co w związku z podstawą sporu stanowiło przedmiot rozstrzygnięcia, a ponadto tylko między tymi samymi stronami.

Powaga rzeczy osądzonej nawiązuje zatem bezpośrednio do mocy wiążącej prawomocnego orzeczenia. Nie definiuje spornego w nauce pojęcia powagi rzeczy osądzonej, a określa jedynie jej zakres przedmiotowy oraz podmiotowy. Można przyjąć, że powaga rzeczy osądzonej (*res iudicata*) oznacza sytuację procesową, w której przedmiot prawomocnie zakończony procesu oraz przedmiot kolejnego procesu są identyczne, a jednocześnie zachodzi tożsamość stron w obu postępowaniach. Powaga rzeczy osądzonej pozostaje negatywną przesłanką procesową, co wyłącza dopuszczalność prowadzenia drugiego procesu co do tego samego roszczenia (*ne bis in idem*), o którym orzeczono prawomocnie, i prowadzi do odrzucenia pozwu (art. 199 § 1 pkt 2 KPC) (Komentarz. Art. 366 KPC T. I red. Szancilo 2019, wyd. 1/Kochan).

Skutkami powagi rzeczy osądzonej nie będą natomiast dotknięte roszczenia, które wynikają z nowych okoliczności faktycznych, powstałych już po wydaniu wyroku. Jak wskazuje się w judykaturze, do uznania, że sprawa została prawomocnie osądzona, a więc że istnieją podstawy do odrzucenia nowego pozwu (art. 199 § 1 i art. 336 KPC), nie wystarcza samo stwierdzenie, iż w obydwu sprawach chodzi o to samo roszczenie i że identyczne są strony obydwu procesów; mimo bowiem identyczności stron i dochodzonego roszczenia stan rzeczy osądzonej nie występuje, jeżeli uległy zmianie okoliczności, których istnienie było przyczyną oddalenia pierwszego powództwa, a więc jeżeli roszczenie stało się w świetle nowego stanu faktycznego uzasadnione (wyrok SN z 18 kwietnia 1980 r., IV CR 85/80, *Legalis* nr 21986). Podobnie stwierdzono, że do uznania tożsamości porównywanych roszczeń wymagane jest stwierdzenie, że oparte one zostały na jednakowej podstawie faktycznej i prawnej, a stan taki nie będzie występował w sytuacji, gdy uległy zmianie okoliczności, które legły u podstaw rozstrzygnięcia o wcześniej zgłoszonym roszczeniu (wyrok SN z 05 października 1973 r., I CR 511/73, *Legalis* nr 17386 i z 21 czerwca 2006 r., II CSK 34/06, *Legalis* nr 177851). Przykładowo, jeżeli w toku procesu o odszkodowanie ujawniły się nowe skutki wypadku, które nie były znane powodowi, jak również Sądowi w chwili wydania po raz pierwszy wyroku, poszkodowany może wystąpić z żądaniami zasądzenia dalszej kwoty z tytułu zadośćuczynienia za tę nowo ujawnioną szkodę w odrębnym procesie, bądź roszczenie to zgłosić w toku rozpoznawanej sprawy (wyrok SN z 18 lipca 1966 r., II PR 276/66, *Legalis* nr 12748).

Mając na uwadze powyższe rozważania prawne i ustalenia poczynione przez Sąd w przedmiotowej sprawie należy stwierdzić, że niewątpliwie zachodzi tutaj tożsamość stron procesu ze stronami w prawomocnie osądzonej sprawie prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Łomży I Wydział Cywilny pod sygn. akt: I.C 164/21, tj. T. S. i Skarb Państwa – Sąd Rejonowy w Pułtusku.

W tym miejscu należy podkreślić, iż co prawda w powyższym postępowaniu toczącym się przed Sąd Rejonowym w Łomży pozwanym był również Skarb Państwa – Sąd Okręgowy w Ostrołęce, natomiast w niniejszym postępowaniu toczącym się przed Sądem, jako drugi pozwany występuje Skarb Państwa – Sąd Okręgowy w Łomży, jednakże równica ta nie wynika ze zmiany okoliczności, które legły u podstaw rozstrzygnięcia w sprawie o sygn. akt: I.C 164/21, czy też podstawy prawnej zgłoszonego w tejże sprawie roszczenia, lecz z faktu, iż Sąd Okręgowy w Łomży podejmował czynności procesowe w postępowaniu zainicjowanym zażaleniem powódki T. S. wniesionym w sprawie toczącej się przed Sądem Rejonowym w Pułtusku o sygn. akt: I.C 825/19, w której postanowieniem z dnia 18 marca 2021 roku odrzucono pozew T. S. wywiedziony przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w P., w wyniku tożsamości stron procesu ze stronami prawomocnie zakończonej sprawy Sądu Rejonowego w Pułtusku o sygn. akt: I.C 716/19, której przebieg stanowi podstawę faktyczną również przedmiotowego pozwu.

Natomiast umocowanie Sądu Okręgowego w Łomży do procedowania w powyższej sprawie toczącej się wskutek zażalenia powódki wynikało z postanowienia Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 23 marca 2022 roku, na mocy którego od rozpoznania wskazanej sprawy wyłączono Sąd Okręgowy w Ostrołęce.

W konsekwencji, należało przyjąć, iż *de facto* powódka zarówno w toku rozpoznawanej sprawy, jak też sprawy zawisłej przed Sądem Rejonowym w Łomży

I Wydział Cywilny, sygn. akt: I.C 164/21, dochodzi odszkodowania za szkodę wynikłą po jej stronie, w jej ocenie, wskutek „nieprawidłowości”, których miał się dopuścić Sąd Rejonowy w Pułtusku w toku sprawy o sygn. akt: I.C

716/19, a sprawa o sygn. akt: I.C 825/19 stanowi podstawę niniejszego powództwa, bowiem pozew ją inicjujący został odrzucony, jako dotyczący roszczenia tożsamego z roszczeniem dochodzonym w sprawie o sygn. akt: I.C 716/19.

Ponadto, w ocenie Sądu, identyczne są w obu wskazanych sprawach przedmiot i podstawa faktyczna sporu. W każdej z porównywanych spraw powódka również nie wskazała podstawy prawnej swego roszczenia.

T. S. była stroną wielu postępowań toczących się z powództwa lub przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w P., w przebiegu których, szczególnie tych zakończonych wydaniem orzeczenia niekorzystnego dla niej, dopatruje się licznych uchybień Sądu Rejonowego w Pułtusku, zarówno na gruncie przepisów prawa procesowego, jak też materialnego.

Natomiast występując jako powódka przed Sądem Rejonowym w Łomży w sprawie o sygn. akt: I.C 164/21, jak też jako powódka w sprawie wszczętej obecnym pozwem, T. S. domagała się i domaga zapłaty na jej rzecz odszkodowania za szkodę wyrządzoną jej przez Sąd Rejonowy w Pułtusku na skutek wydania prawomocnego orzeczenia, w jej ocenie niezgodnego z prawem, zarówno w sprawie o sygn. akt: I.C 716/19, jak też o sygn. akt: I.C 825/19.

Uzasadniając powództwo wytoczone przed Sądem Rejonowym w Łomży w sprawie sygn. akt: I.C 164/21 powódka podnosiła, że Sąd Rejonowy w Pułtusku pozbawił ją praw wszelkich, z pozbawieniem praw dochodzenia przed sądami, prawa do sądu, prawa dochodzenia i obrony w każdej sprawie, pozwy wszystkie zwracano mimo wniesionych prawidłowo sposób, celowo doprowadzając do szkody majątkowej znacznej z obniżeniem świadczenia renty i środków utrzymania, doprowadzając do eksmisji z opróżnieniem lokalu.

Natomiast precyzując swoje stanowisko pismem procesowym z dnia 07 maja 2020 roku T. S. wskazała, iż dochodzi od pozwanych odszkodowania należnego jej z tytułu wyrządzenia szkody poprzez pozbawienie praw do dochodzenia przed sądami od 2005 roku do 2020 roku w sprawie Spółdzielni Mieszkaniowej (...). Wówczas powódka podnosiła także kwestię obciążającego ją, jej zdaniem niesłusznie, zobowiązania wobec Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w P., na które składał się czynsz za zajmowany przez nią lokal mieszkalny oraz kredyt mieszkaniowy obciążający tenże lokal, a zatem i ją samą, jako członka Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w P..

Obecnie, w uzasadnieniu pozwu wniesionego w przedmiotowej sprawie, powódka nie powołuje się na wystąpienie po jej stronie od dnia 23 czerwca

2022 roku (tj. oddalenia apelacji T. S. od wyroku Sądu Rejonowego w Łomży z dnia 25 lutego 2022 roku, sygn. akt: I.C 164/21) innej szkody wyrządzonej przez pozwanych w wyniku ich niezgodnego z prawem działania lub zaniechania przy wykonywaniu władzy publicznej, czy też poprzez wydanie niezgodnego z prawem prawomocnego orzeczenia lub ostatecznej decyzji.

W dalszym ciągu zaś podnosi ona okoliczności podejmowania przez Sąd Rejonowy w Pułtusku w sprawach o sygn. akt: I.C 716/19 i I.C 825/19 czynności błędnych i wadliwych, pozbawiania jej w ich toku prawa do obrony i możliwości działania w obronie swych praw, jak również prawa do rzetelnego procesu i równouprawnienia stron, bez przyjęcia i uznania jej dowodów, zasad prawa, naruszonych praw z winy Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w P. pism wydanych przez wskazaną Spółdzielnię wskazujących na naliczanie zadłużenia kredytu bez praw wykazania naliczanych kwot wieloletnio, wykazania wykonania zobowiązania – umowy poręczenia kredytu, wykazania dokonanej spłaty zobowiązania. Powódka wciąż powołuje się na bezpodstawne, w jej ocenie, przyjęcie przez Sąd Rejonowy w Pułtusku, iż do czasu spłaty kredytu, stanowi on wraz z czynszem za jej lokal mieszkalny nierozzerwalne składniki obciążających ją wobec Spółdzielni należności. Natomiast jej zdaniem, powyższe stanowisko Sądu Rejonowego w Pułtusku skutkuje wyrządzeniem jej szkody wielorakiej z zagrozeniem drogi do dochodzenia w sprawie przed sądami i organami. W przekonaniu powódki, zobowiązanie jej, jako członka wskazanej Spółdzielni, do spłacania kredytu obciążającego jej mieszkanie położone przy ul. (...)

2 m. 1 w P. spowodowało powstanie po jej stronie „zadłużenia czynszowego od 2006 roku i bezprawnie doprowadziło do zajęć komorniczych na jej szkodę z pozbawieniem prawa do obrony i do sądu z łamaniem i pogwałceniem praw stanowiących zagrozenie drogi do dochodzenia przed sądem i organami wieloletnio z łamaniem praw”.

Niewątpliwie, orzekając we wskazanej wyżej sprawie o sygn. akt: I.C 164/21 Sąd Rejonowy w Łomży – jak wynika z treści uzasadnienia orzeczenia wydanego przez tamtejszy Sąd w dniu 25 lutego 2022 roku – przeanalizował przebieg licznych postępowań toczących się z udziałem T. S. na przestrzeni wielu lat (od 2006 roku do 2021 roku), w szczególności w sprawach przez nią wskazanych w pozwie i pismach procesowych – w tym o sygn. akt: I.C 716/19, badając jednocześnie okoliczność ewentualnego dopuszczenia się w ich toku przez Sąd Rejonowy w Pułtusk naruszenia jakichkolwiek praw powódki. Wyniki tejże analizy zaś wskazały, iż w znacznej mierze Sądy przychyliły się do wniosków T. S. o zwolnienie od kosztów sądowych i ustanowienie pełnomocnika z urzędu, była ona również wzywana do uzupełnienia braków formalnych wywodzonych przez nią pism, umożliwiano jej przedstawienie swego stanowiska i zgłoszenia wniosków dowodowych, które następnie były przeprowadzane, doręczano jej pisma procesowe strony przeciwnej, informowana była o terminach rozpraw oraz pouczana o przysługujących jej środkach zaskarżenia, z których wielokrotnie korzystała.

Natomiast kontrola instancyjna spraw toczących się z udziałem powódki nigdy nie wykazała bezprawności, czy chociażby niezasadności zapadłych orzeczeń.

Oceniając argumentację przedstawioną przez samą T. S. zaś, Sąd Rejonowy w Łomży nie dopatrył się konkretnego działania sprawczego wywołującego po jej stronie szkodę, określonego przez nią jako „naruszenie praw wszelakich”.

Zasadność i prawidłowość powyższej oceny dokonanej przez Sąd I instancji została potwierdzona w postępowaniu toczącym się przed Sądem Okręgowym w Łomży o sygn. akt: I.Ca 144/22, w wyniku którego oddalono apelację T. S. od wyroku Sądu Rejonowego w Łomży z dnia 25 lutego 2022 roku, sygn. akt: I.C 164/21.

Wszystko powyższe wskazuje, iż powoływane przez T. S. na uzasadnienie obecnych żądań okoliczności istniały już w dacie orzekania w sprawie sygn. akt I.C 164/21 i były w jej toku przez Sąd uwzględnione i zbadane, a zatem nie mogą być obecnie podstawą odrębnych ustaleń i zważeń tut. Sądu, prowadzących w dalszym ciągu, zgodnie z żądaniem powódki, do zasądzenia na jej rzecz odszkodowania z tytułu szkody rzekomo wyrządzonej jej przez Sąd Rejonowy w Pułtusk i Sąd Okręgowy w Łomży poprzez odmowę podjęcia w sprawach o sygn. akt: I.C 716/19 i I.C 825/19 czynności dowodowych, dokonania ich błędnie i wadliwie, a następnie wydanie w nich orzeczeń z pogwałceniem praw, wyrządzających jej szkodę wieloraką z zagrozeniem drogi do dochodzenia w sprawie przed sądami i organami.

Powódka w dalszym ciągu nie udowodniła, by w czasie postępowania w sprawach o sygn. akt: I.C 716/19 i I.C 825/19, została pozbawiona przez Sąd te procesy prowadzący jakichkolwiek praw przysługujących jej jako stronie postępowania sądowego, by tamtejszy Sąd dopuścił się jakichkolwiek nieuprawnionych zaniechań lub działań niezgodnych z obowiązującymi przepisami prawa pozostających w związku przyczynowo-skutkowym z powstałą po jej stronie szkodą majątkową lub niemajątkową, by w ogóle doznała ona jakiegokolwiek szkody, by sędziowie pozwanym Sądów, jako funkcjonariusze publiczni, wykonywali władzę publiczną bez poszanowania prawa lub poprzez zaniechanie oraz by orzeczenia wydane w jej sprawach były niezgodne z prawem i nie podlegały kontroli instancyjnej Sądów wyższego rzędu. Nie uległy zatem zmianie okoliczności, których istnienie było przyczyną oddalenia pierwszego żądania powódki dochodzonego przed Sądem Rejonowym w Łomży w sprawie o sygn. akt: I.C 164/21.

Nadto zarówno w sprawie o sygn. akt: I.C 164/21, jak też w niniejszej sprawie, powódka wciąż nie wskazała podstawy prawnej zgłaszanych przez nią roszczeń, jednakże chciałaby, aby sąd orzekł ponownie o należnym jej od strony pozwanej odszkodowaniu, którego wysokości niczym nie uzasadniła, za rzekomą szkodę powstałą po jej stronie, w jej przekonaniu, wskutek wydania przez Sąd Rejonowy w Pułtusk wyroku z dnia 09 września 2020 roku, sygn. akt: I.C 716/19, utrzymanego w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 13 lipca 2021 roku, sygn. akt: II.Ca 411/21 oraz wydania przez Sąd Rejonowy w Pułtusk postanowienia z dnia 18 marca 2021 roku, sygn. akt: I.C 825/19, utrzymanego w mocy postanowieniem Sądu Okręgowego w Łomży z dnia 05 maja 2022 roku, sygn. akt: I.Cz 84/22, co jest niedopuszczalne.

W pozwie złożonym w przedmiotowej sprawie przytaczane okoliczności faktyczne zostały już objęte granicami powagi rzeczy prawomocnie osądzonej

(art. 366 k.p.c.) w sprawie sygn. akt: I.C 164/21, dlatego też na mocy art. 199 § 1 pkt 2) k.p.c., pozew ten podlegał odrzuceniu.

O kosztach postępowania (pkt 2 postanowienia) Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., obciążając nimi powódkę.

Na koszty te składają się zaś koszty zastępstwa prawnego, które przy wartości przedmiotu sporu 75.000 zł, zgodnie z §2 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2023 r. poz. 1964) wyniosły 5.400 zł.

Od kwoty kosztów postępowania Sąd zasądził nadto odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty, zgodnie z art. 98 § 1¹ k.p.c..

sędzia Mirosław Krzysztof Derda